

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2019. gada 23. maijā *

Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Agrākas Eiropas Savienības vārdiska un grafiska preču zīmes “ANN TAYLOR” un “AT ANN TAYLOR” – Absolūts spēkā neesamības pamats – Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Ļaunticība

Apvienotajās lietās T-3/18 un T-4/18

Holzer y Cia, SA de CV, Mehiko (Meksika), kuru pārstāv *N. Fernández Fernández-Pacheco* un *A. Fernández Fernández-Pacheco*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (EUIPO), ko pārstāv *A. Lukošūtē* un *H. O'Neill*, pārstāvji,

atbildētājs,

otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

Annco, Inc., Ņujorka, Ņujorka (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv *D. Rose*, *J. Warner*, *E. Preston*, *solicitors*, un *P. Roberts*, *QC*,

par divām prasībām par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2017. gada 2. un 8. novembra lēmumiem lietās R 2370/2016-2 un R 2371/2016-2 attiecībā uz diviem spēkā neesamības atzīšanas procesiem starp *Annco* un *Holzer y Cia*,

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs *D. Gracijs* [*D. Gratsias*] (referents), tiesneši *I. Labucka* un *I. Uljoa Rubio* [*I. Ulloa Rubio*],

sekretāre: *N. Šalla* [*N. Schall*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumus, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2018. gada 9. janvārī,

ņemot vērā EUIPO atbildes rakstus, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2018. gada 23. martā,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstus, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2018. gada 23. martā,

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā 2018. gada 22. oktobra lēmumu apvienot lietas T-3/18 un T-4/18 tiesvedības mutvārdu daļā un galīgā nolēmuma taisīšanai,

pēc 2018. gada 22. novembra tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

Spriedums¹

[..]

Juridiskais pamatojums

[..]

- 24 Runājot par lietas būtību, prasītāja izvirza vienīgo pamatu, kas būtībā attiecas uz Regulas 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, jo tās ieskatā Apelācijas padome esot kļūdaini uzskatījusi, ka apstrīdētās preču zīmes tika pieteiktas ļaunticīgi. Šī pamata atbalstam tā izvirza trīs iebildumus par kļūdām vērtējumā, kas attiecīgi ir saistītas ar konfliktējošo apzīmējumu līdzības esamību, kura rada sajaukšanas iespēju, un apstākli, ka apstrīdēto preču zīmju īpašnieks esot zinājis par identiskās vai līdzīgās preču zīmes pastāvēšanu, ar apstrīdēto preču zīmju īpašnieka nodomu šo preču zīmju pieteikšanas brīdī un ar elementu, kurus persona, kas iestājusies lietā, iesniegusi, lai pamatotu savu pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, pierādījuma vērtību, kā arī ar pierādīšanas pienākumu.
- 25 Persona, kas iestājusies lietā, apgalvo, ka, izvirzot šos iebildumus, prasītāja neesot ievērojusi Regulas 2017/1001 72. panta 2. punkta noteikumus, jo tā nesot norādījusi uz jebkādu kļūdu tiesību piemērošanā vai Apelācijas padomes procesā, bet tikai apstrīdot tās vērtējumus un secinājumus.
- 26 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas 2017/1001 72. panta 2. punktu prasību, kas vērsta pret apelācijas padomju lēmumiem, var celt tostarp šīs regulas pārkāpuma dēļ.
- 27 Kā norādīts šī sprieduma 24. punktā, šī prasība ir balstīta uz vienīgo pamatu, kas būtībā attiecas uz Regulas 2017/1001 noteikuma, proti, tās 59. panta 1. punkta b) apakšpunkta, pārkāpumu.
- 28 Otrkārt, no judikatūras izriet, ka saistībā ar Regulas 2017/1001 72. panta 2. punktu Vispārējā tiesa ir pilnvarota veikt pilnīgu EUIPO apelācijas padomju lēmumu tiesiskuma kontroli, vajadzības gadījumā pārbaudot gan to, vai šīs padomes ir veikušas pareizu strīda faktu juridisko kvalifikāciju, gan arī to, vai minētajām padomēm iesniegto faktu novērtējumā nav pieļautas kļūdas (spriedums, 2008. gada 18. decembris, *Les Éditions Albert René/ITSB*, C-16/06 P, EU:C:2008:739, 39. punkts).
- 29 Tātad prasītājai sava vienīgā izvirzītā pamata ietvaros ir tiesības lūgt Vispārējo tiesu pārbaudīt to juridisko un faktisko vērtējumu pareizību, uz kuriem balstās apstrīdētie lēmumi.
- 30 It īpaši, pretēji tam, ko tiesas sēdē norādīja persona, kura iestājusies lietā, prasītājai ir tiesības lūgt, lai Vispārējā tiesa, veicot pilnīgu apstrīdēto lēmumu tiesiskuma kontroli, izvērtētu procesā EUIPO pušu iesniegtos pierādījumus nolūkā pārbaudīt, vai Apelācijas padome tos ir pietiekami ņēmusi vērā un pareizi novērtējusi to nozīmīgumu un attiecīgo pierādījuma vērtību, un vai uz šī pamata tā ir pareizi secinājusi, ka apstrīdētās preču zīmes tika pieteiktas ļaunticīgi.

1 Ietverti tikai tie šī sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

- 31 Šajā ziņā, lai gan ļaunticības jēdziens Savienības tiesību aktos nav definēts, no tā ierastās nozīmes un no Regulas 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkta konteksta un mērķiem var tikt secināts, kā secinājumu lietā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (C-529/07, EU:C:2009:148) 60. punktā norādījusi ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*], ka tas ir saistīts ar attiecīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja subjektīvo motivāciju, proti, negodīgu nodomu vai cita veida kaitniecisku nodomu, un ietver rīcību, neievērojot principus, kas ir atzīti par tādiem, kuri ir raksturīgi ētiskai rīcībai vai godīgai praksei rūpniecības vai tirdzniecības jomā (ģenerāladvokātes E. Šarpstones secinājumi lietā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:148, 60. punkts, un spriedums, 2016. gada 7. jūlijs, *Copernicus-Trademarks/EUIPO – Maquet* (“LUCEO”), T-82/14, EU:T:2016:396, 28. punkts).
- 32 Tātad šis jēdziens nav piemērojams, ja reģistrācijas pieteikumu var uzskatīt par tādu, kas atbilst leģitīmam mērķim, un ja pieteikuma iesniedzēja nodoms nav pretrunā preču zīmes pamatfunkcijai, proti, garantēt patērētājam vai galalietotājam attiecīgās preces vai pakalpojuma izcelsmes identitāti, ļaujot tam bez sajaukšanas iespējas atšķirt šo preci vai pakalpojumu no citas izcelsmes precēm vai pakalpojumiem (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2009. gada 11. jūnijs, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:361, 44.–49. punkts, un 2016. gada 7. jūlijs, “LUCEO”, T-82/14, EU:T:2016:396, 29. punkts).
- 33 Tādējādi Regulas 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkts atbilst vispārējo interešu mērķim novērst preču zīmju reģistrācijas, kas ir ļaunprātīgas vai ir pretrunā godīgai praksei rūpniecības un tirdzniecības jomā (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2010. gada 3. jūnijs, *Internetportal und Marketing*, C-569/08, EU:C:2010:311, 36. un 37. punkts). Proti, šādas reģistrācijas ir pretrunā principam, ka Savienības tiesiskā regulējuma piemērošana nav paplašināma tiktāl, lai aptvertu ekonomikas dalībnieku ļaunprātīgu rīcību, kas neļauj sasniegt attiecīgo tiesību aktu mērķi (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumus, 2000. gada 14. decembris, *Emsland-Stärke*, C-110/99, EU:C:2000:695, 51. un 52. punkts, un 2016. gada 7. jūlijs, “LUCEO”, T-82/14, EU:T:2016:396, 52. punkts).
- 34 Tieši pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējam, kas vēlas atsaukties uz Regulas 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ir jāpierāda apstākļi, kas ļauj secināt, ka Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikums ir iesniegts ļaunticīgi, un pieteikuma iesniedzēja labticība tiek prezumēta, kamēr nav pierādīts pretējais (spriedums, 2017. gada 8. marts, *Biernacka-Hoba/EUIPO – Formata Bogusław Hoba* (“Formata”), T-23/16, nav publicēts, EU:T:2017:149, 45. punkts).
- 35 Šajā ziņā, lai gan ļaunticības jēdziens Regulas 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, ciktāl tas raksturo pieteikuma iesniedzēja nodomu Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī, ir subjektīvs elements, tas ir jānosaka, atsaucoties uz konkrētās lietas objektīvajiem apstākļiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 11. jūnijs, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:361 42. punkts).
- 36 Tajā pašā laikā, ja EUIPO konstatē, ka konkrētās lietas objektīvie apstākļi, uz kuriem atsaucas pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējs, var likt atspēkot labticības prezumpciju, kas ir piemērojama apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikumam, šīs preču zīmes īpašniekam būtu jāsniedz ticami paskaidrojumi par šīs preču zīmes reģistrācijas pieteikuma mērķiem un komerciālo loģiku.
- 37 Proti, preču zīmes īpašniekam ir daudz labākas iespējas skaidrot EUIPO savu nodomu, kas ir bijis šīs preču zīmes reģistrācijas pieteikuma pamatā, un iesniegt tam attiecīgus pierādījumus, ar kuriem varētu pārliecināt EUIPO, ka, neraugoties uz tādu objektīvu apstākļu esamību kā šī sprieduma 36. punktā norādītie, šis nodoms ir bijis leģitīms (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumus, 2016. gada

9. novembris, *Birkenstock Sales/EUIPO* (Viļņotu krustojošos liniju raksta attēls), T-579/14, EU:T:2016:650, 136. punkts, un 2017. gada 5. maijs, *PayPal/EUIPO – Hub Culture* (“VENMO”), T-132/16, nav publicēts, EU:T:2017:316, 51.–59. punkts).

38 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jāpārbauda dažādie prasītājas iebildumi.

Par pirmo iebildumu – Apelācijas padomes pieļauto kļūdu vērtējumā par konfliktējošo apzīmējumu līdzības esamību, kas varētu radīt sajaukšanas iespēju, un par apstākli, ka apstrīdēto preču zīmju īpašnieks esot zinājis par līdzīgas preču zīmes pastāvēšanu

39 Prasītāja apgalvo, ka konfliktējošo apzīmējumu līdzības esamība, kas varētu radīt sajaukšanas iespēju, un apstāklis, ka apstrīdēto preču zīmju īpašnieks esot zinājis par līdzīgas preču zīmes pastāvēšanu, esot divi priekšnosacījumi, kas nepieciešami, lai konstatētu minētā īpašnieka ļaunticību.

40 Šim iebildumam ir divas daļas, no kurām viena ir par kļūdu pirmā no šiem nosacījumiem piemērošanā, bet otra – par kļūdu otrā no šiem nosacījumiem piemērošanā.

41 Pirmajā daļā prasītāja apgalvo, ka Apelācijas padome esot pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka starp konfliktējošajiem apzīmējumiem pastāv līdzība, kas varētu radīt sajaukšanas iespēju, lai gan ar minētajiem apzīmējumiem aptvertās preces neesot nedz identiskas, nedz līdzīgas. Proti, prasītāja apgalvo, ka no *EUIPO* prakses izrietot, ka apģērbs un pulksteņi ir atšķirīgas preces, tādējādi patērētājs nenodibinās saikni starp attiecīgajām preču zīmēm. Turklāt tā arī uzskata, ka persona, kas iestājusies lietā, neesot juridiski pietiekami pierādījusi agrākās preču zīmes reputāciju.

42 Otrajā daļā prasītāja apgalvo, ka šajā lietā apstrīdēto preču zīmju pieteikšanas brīdī tai nebija zināms par identiskas vai līdzīgas preču zīmes, kas varētu radīt sajaukšanas iespēju, pastāvēšanu, proti, par agrākās preču zīmes, kas ietvertu vārdiskos elementus “ann taylor”, reģistrāciju attiecībā uz 14. klasē ietilpstošām precēm. Turklāt prasītāja uzskata, ka, pat ja tai būtu bijis zināms par šādas attiecībā uz apģērbu pieteiktās preču zīmes pastāvēšanu, šim apstāklim nebūtu nozīmes.

43 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šo argumentāciju.

44 Abas šī iebilduma daļas ir jāizskata secīgi.

Par pirmo daļu, kas attiecas uz Apelācijas padomes pieļautu kļūdu vērtējumā par konfliktējošo apzīmējumu līdzības esamību, kas varētu radīt sajaukšanas iespēju

45 Pirmkārt, jāatzīmē, ka šī daļa ir balstīta uz trim premisām.

46 Pirmkārt, kā prasītāja to apstiprināja tiesas sēdē, tā apgalvo, ka, ņemot vērā 2009. gada 11. jūnija spriedumā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (C-529/07, EU:C:2009:361) noteiktos kritērijus, personai, kas iestājusies lietā, lai pierādītu ļaunticību, esot bijis jāpierāda, ka Savienībā pastāv reģistrācijai pieteiktajam apzīmējumam identisks vai līdzīgs apzīmējums attiecībā uz identisku precī, kurš rada sajaukšanas iespēju.

47 Otrkārt, prasītāja netieši, bet noteikti balstās uz premisu, ka Apelācijas padome šajā lietā esot konstatējusi, ka Savienībā pastāv šāds identisks vai līdzīgs apzīmējums attiecībā uz identisku vai līdzīgu precī, kurš rada sajaukšanas iespēju.

48 Treškārt, prasītāja uzskata, ka, lai pierādītu ļaunticību, personai, kas iestājusies lietā, bija jāpierāda agrākās preču zīmes reputācija Savienībā.

- 49 Taču šīs trīs premissas ir kļūdainas.
- 50 Šajā ziņā, runājot vispirms par pirmo no šīm premisām, ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru pieteikuma iesniedzēja ļaunticības pastāvēšana reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī ir jāvērtē visaptveroši, ņemot vērā visus faktorus, kuriem ir nozīme konkrētajā lietā (spriedums, 2009. gada 11. jūnijs, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:361, 35. un 37. punkts).
- 51 Tiesa nosprieda, ka par šādiem faktoriem, kuriem ir nozīme, tostarp var tikt uzskatīts apstākļi, ka pieteikuma iesniedzējs zināja vai tam bija jāzina, ka kāda trešā persona vismaz vienā dalībvalstī izmanto identisku vai līdzīgu apzīmējumu attiecībā uz identisku vai līdzīgu preci, kas var izraisīt sajaukšanas iespēju ar reģistrācijai pieteikto apzīmējumu, pieteikuma iesniedzēja nodoms liegt šai trešajai personai turpināt izmantot šādu apzīmējumu, kā arī juridiskās aizsardzības apmērs, kāds ir trešās personas apzīmējumam un reģistrācijai pieteiktajam apzīmējumam (spriedums, 2009. gada 11. jūnijs, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:361, 53. punkts).
- 52 Tajā pašā laikā no 2009. gada 11. jūnija sprieduma *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (C-529/07, EU:C:2009:361) motīvu daļas izriet, ka iepriekš 51. punktā uzskaitītie trīs faktori ir tikai ilustrācija elementiem, kas var tikt ņemti vērā, lai varētu lemt par preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja ļaunticību pieteikuma iesniegšanas brīdī (spriedums, 2012. gada 14. februāris, *Peeters Landbouwmachines/ITSB – Fors MW* (“BIGAB”), T-33/11, EU:T:2012:77, 20. punkts). Proti, minētajā spriedumā Tiesa tikai atbildēja uz valsts tiesas uzdotajiem jautājumiem, kas būtībā attiecās uz to, vai šādiem faktoriem ir nozīme (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 11. jūnijs, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:361, 22. un 38. punkts). Tātad kāda no minētajiem faktoriem neesamība, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus, obligāti neliedz konstatēt pieteikuma iesniedzēja ļaunticību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 7. jūlijs, “LUCEO”, T-82/14, EU:T:2016:396, 147. punkts).
- 53 Šajā ziņā svarīgi ir uzsvērt, kā to norādījusi ģenerāladvokāte E. Šarpstone secinājumu lietā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (C-529/07, EU:C:2009:148) 60. punktā, ka ļaunticības jēdziens Regulas 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē nevar tikt attiecināts vienīgi uz kādu ierobežotu īpašu apstākļu kategoriju. Proti, šī sprieduma 33. punktā atgādinātais šo noteikumu vispārējo interešu mērķis novērst preču zīmju reģistrācijas, kas ir ļaunprātīgas vai ir pretrunā godīgai praksei rūpniecības un tirdzniecības jomā, tikt apdraudēts, ja ļaunticība varētu tikt pierādīta tikai ar apstākļiem, kas ir ierobežoti uzskaitīti 2009. gada 11. jūnija spriedumā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (C-529/07, EU:C:2009:361) (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2010. gada 3. jūnijs, *Internetportal und Marketing*, C-569/08, EU:C:2010:311, 37. punkts).
- 54 Tādējādi saskaņā ar pastāvīgo judikatūru visaptverošā vērtējumā par pieteikuma iesniedzēja ļaunticības esamību tāpat var tikt ņemta vērā apstrīdētā apzīmējuma izcelsme un tā izmantošana kopš tā radišanas, kā arī komerciālā loģika, kādā iekļaujas pieteikums par šī apzīmējuma kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju, kā arī notikumu hronoloģija saistībā ar minēto iesniegšanu (skat. spriedumu, 2015. gada 26. februāris, *Pangyrus/ITSB – RSVP Design* (“COLOURBLIND”), T-257/11, nav publicēts, EU:T:2015:115, 68. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 55 Turklāt ir svarīgi atzīmēt, ka – atšķirībā no Regulas 2017/1001 60. panta, kurā ir uzskaitīti relatīvie Eiropas Savienības preču zīmes spēkā neesamības pamati un kura mērķis tātad ir aizsargāt noteiktu agrāku tiesību, kas konfliktē ar attiecīgo preču zīmi, īpašnieku privātas intereses, – šīs pašas regulas 59. panta 1. punkts, kurā tostarp ir paredzēts, ka iesniedzēja ļaunticība preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī ir absolūts atteikuma pamats, ir vērstas uz to, lai aizsargātu visu intereses. Līdz ar to vērtējumi, kuriem ir nozīme, konstatējot kāda no iepriekš minētajiem relatīvajiem spēkā neesamības pamatiem esamību, ne vienmēr ir attiecināmi uz ļaunticības esamības konstatēšanu (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2015. gada 22. oktobris, *BGW*, C-20/14, EU:C:2015:714, 23.–34. punkts).

- 56 It īpaši pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanas iesniedzējam, kas atsaucas uz ļaunticību, nevar sistemātiski prasīt, lai tas pierādītu sajaukšanas iespējas esamību Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē attiecībā uz tam piederošo agrāko preču zīmi un apstrīdēto preču zīmi. Proti, kā *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, norādījuši tiesas sēdē, pirmkārt, tas lielā mērā atņemtu Regulas 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumiem to lietderīgo iedarbību. Otrkārt, uz šiem noteikumiem, kas paredzēti vispārējo interešu aizsardzībai, var atsaukties jebkura fiziska vai juridiska persona, nevis tikai agrāko tiesību īpašnieki.
- 57 Šajā gadījumā pietiek konstatēt, ka nolūkā pierādīt prasītājas ļaunticību apstrīdēto preču zīmju pieteikšanas brīdī persona, kura iestājusies lietā, procesā *EUIPO* ir atsaukusies uz apstākļiem, kādos prasītāja pieteica reģistrācijai un izmantoja Meksikā minētajām apstrīdētajām preču zīmēm identiskas preču zīmes un kuri, pēc tās domām, atspoguļo minētā uzņēmuma nodomu negodīgi piesavināties tās līdzīgo preču zīmi, kas ir pieteikta reģistrācijai ASV attiecībā uz apģērbu. Ir skaidrs, ka Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētie nosacījumi nevar tikt uzskatīti par piemērotiem kritērijiem, lai vērtētu šo apstākļu nozīmīgumu.
- 58 Tālāk, runājot par šīs iebilduma daļas otro premisu, pietiek norādīt, ka šajā gadījumā Apelācijas padome konstatēja tikai apstrīdēto preču zīmju un personas, kas iestājusies lietā, apzīmējumu identiskumu vai līdzību un korelācijas starp 14. klasē ietilpstošajiem pulksteņiem, uz kuriem attiecas minētās preču zīmes, un 25. klasē ietilpstošajām precēm no apģērbu sektora, kurām tika izmantoti iepriekš minētie apzīmējumi, pastāvēšanu. Turpretī, kā to atzinusi pati prasītāja, apstrīdēto lēmumu 26. punktā Apelācijas padome skaidri norādīja, ka šīs preces nevar tikt uzskatītas par līdzīgām 1998. gada 29. septembra sprieduma *Canon* (C-39/97, EU:C:1998:442), kurš attiecās uz jautājumu, kādos apstākļos preču vai pakalpojumu līdzība varētu izraisīt sajaukšanas iespēju, izpratnē. Līdz ar to Apelācijas padomei nevar pārnest, ka tā apstrīdētos lēmumus būtu pamatojusi ar kļūdainiem faktiskiem apsvērumiem tāpēc, ka tā kļūdaini esot konstatējusi sajaukšanas iespējas esamību šajā lietā.
- 59 Visbeidzot, attiecībā uz šīs daļas trešo premisu ir jānorāda, ka agrākās preču zīmes reputācija veido tostarp Regulas 2017/1001 8. panta 5. punkta un 60. panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanas nosacījumu, uz kuru var atsaukties, ja pastāv risks, ka pieteiktās preču zīmes izmantošanā var nepamatoti tikt gūts labums no agrākās preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas vai var tikt nodarīts kaitējums šai atšķirtspējai vai reputācijai. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šajās tiesību normās paredzētie apdraudējumi ir sekas zināmai agrākās preču zīmes un reģistrācijai pieteiktās preču zīmes līdzības pakāpei, kuras dēļ konkrētā sabiedrības daļa sasaista šīs abas preču zīmes, proti, nodibina saikni starp tām, lai gan tā tās obligāti nesajauc (skat. spriedumu 2014. gada 11. decembris, *Coca-Cola* /ITSB – *Mitico* (“Master”), T-480/12, EU:T:2014:1062, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 60 Savukārt tādu iemeslu dēļ, kas ir analogi šī sprieduma 55. un 56. punktā minētajiem iemesliem, lai gan agrākās zīmes reputācija Savienībā atkarībā no konkrētās lietas apstākļiem var būt elements, kuram ir nozīme ļauntības vērtējumā, pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējam, kas atsaucas uz ļaunticību, nevar prasīt sistemātiski pierādīt šādu reputāciju – kā tas tiek prasīts no pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja, kurš atsaucas uz Regulas 2017/1001 60. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 8. panta 5. punktā norādītajiem nosacījumiem. It īpaši, kā atgādināts šī sprieduma 35. punktā, ļauntība raksturo reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja nodomu apstrīdētās preču zīmes pieteikšanas brīdī. Turpretī, kā tiesas sēdē norādīja persona, kas iestājusies lietā, šīs preču zīmes izmantošanas iespējamai ietekmei uz agrākās preču zīmes reputāciju ne vienmēr ir nozīme.
- 61 Katrā ziņā, pat ja tiktu pieņemts, ka personas, kas iestājusies lietā, preču zīmju reputācijai ir nozīme šajā lietā, šīs personas minēto apstākļu gaismā būtu bijusi jāņem vērā nevis to reputācija Savienībā, bet gan reputācija, kāda tām varētu būt Amerikas Savienotajās Valstīs un Meksikā. Taču, kā apstiprina tiesas sēdē prasītājas izteiktie apsvērumi, tā atsaucas tikai uz faktu, ka personas, kas iestājusies lietā, preču zīmēm neesot reputācijas Savienības teritorijā.

- 62 No iepriekš minētā izriet, ka konkrētajā gadījumā Apelācijas padome nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā vai vērtējumā tādēļ, ka nepastāv identisks vai līdzīgs apzīmējums attiecībā uz identisku vai līdzīgu precī, kurš varētu izraisīt sajaukšanas iespēju ar reģistrācijai pieteiktajiem apzīmējumiem, vai tādēļ, ka agrākajiem personas, kas iestājusies lietā, apzīmējumiem nav reputācijas Savienībā.
- 63 Tomēr, neraugoties uz šīs iebilduma daļas premisu kļūdaino raksturu, šīs daļas pamatotība ir jāizvērtē tiktāl, ciktāl tā attiecas uz kļūdu, ko esot pieļāvusi Apelācijas padome, uzskatīdama, ka pastāv korelācija starp precēm, uz kurām attiecas apstrīdētās preču zīmes, un precēm, ko aptver personas, kura iestājusies lietā, izmantotie apzīmējumi, un ka šai korelācijai ir nozīme, lai konstatētu reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja ļauntību šo preču zīmju pieteikšanas brīdī.
- 64 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka tādu identisku vai līdzīgu apzīmējumu esamībai, ko izmanto precēm, kuras ietilpst tirgus segmentā, kurš ir blakus to preču tirgus segmentam, attiecībā uz kurām ir reģistrēta apstrīdētā preču zīme, var būt nozīme, nosakot pieteikuma iesniedzēja ļauntību.
- 65 Proti, pat ja šādā gadījumā preces, kuras apzīmētas ar identiskiem vai līdzīgiem apzīmējumiem, ir atšķirīgas, attiecīgo tirgus segmentu tuvums var dot iespēju apstrīdētās preču zīmes iesniedzējam, ja tas ir viņa nodoms, īstenot šīs preču zīmes izmantošanas stratēģijas, kuras ir pretrunā ētikai vai godīgai praksei rūpniecības un tirdzniecības jomā. Piemēram, tas varētu to izmantot, lai attiecīgās nozares profesionāļu vai [plašas] sabiedrības uztverē apzināti radītu asociāciju ar uzņēmumu, kuram pieder vai kurš izmanto identiskus vai līdzīgus apzīmējumus, vai arī lai novērstu šī uzņēmuma darbības paplašināšanos, to izvēršot tirgus segmentā, kuram tā preču zīme ir reģistrēta, lai gan savas darbības paplašināšana šim uzņēmumam varētu būt legītīma komerciālās ekspansijas stratēģija.
- 66 Otrkārt, ir jānorāda, ka Apelācijas padomes vērtējumi, kas attiecas, no vienas puses, uz personas, kas iestājusies lietā, veikto apzīmējuma “ANN TAYLOR” (vai ļoti līdzīga apzīmējuma “ANNTAYLOR”) izmantošanu un, no otras puses, uz apstrīdēto preču zīmju un šo apzīmējumu identitāti vai līdzību, nav kļūdaini.
- 67 Šajā ziņā pirmām kārtām pietiek konstatēt, ka, ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, spēkā neesamības atzīšanas procesā iesniegtos pierādījumus, Apelācijas padome ir spējusi konstatēt, ka kopš 1954. gada – vismaz ASV teritorijā – šis uzņēmums izmanto preču zīmi “ANN TAYLOR”, tostarp attiecībā uz apģērbiem, un ka tam pieder vairākas identiskas vai līdzīgas reģistrētas preču zīmes gandrīz 90 valstīs, it īpaši attiecībā uz tām pašām precēm. Tostarp ir jānorāda, ka persona, kas iestājusies lietā, ir iesniegusi preču zīmju reģistrācijas pieteikumus EUIPO un dažu dalībvalstu iestādēs attiecībā uz apzīmējumu “ANN TAYLOR” vai ļoti līdzīgiem apzīmējumiem pirms apstrīdēto preču zīmju pieteikšanas.
- 68 Otrām kārtām ir jākonstatē, ka apstrīdētā vārdiskā preču zīme ir identiska personai, kas iestājusies lietā, piederošajai vārdiskajai preču zīmei “ANN TAYLOR” un ir līdzīga vienai no citām tās vārdiskajām preču zīmēm, t.i., preču zīmei “ANNTAYLOR”, un vienīgā atšķirība šajā pēdējā gadījumā ir tikai atstarpē starp elementu “ann” un elementu “taylor”. Turklāt, kā tas izriet no Apelācijas padomes apstiprinātajiem Anulēšanas nodaļas vērtējumiem, ir taisnība, ka apstrīdētās grafiskās preču zīmes radītais kopējais iespaids būtiski neatšķiras no iepriekš minēto personas, kas iestājusies lietā, preču zīmju radītā kopējā iespaida, jo minētajā grafiskajā preču zīmē ir iekļauts ar lieliem burtiem atveidots elements “ANN TAYLOR” un šim elementam šajā preču zīmē ir īpatnēja autonoma un dominējoša pozīcija.
- 69 Treškārt, no judikatūras izriet, ka neatkarīgi no tā, vai 14. klases preces, piemēram, pulksteņi, un 25. klases preces, piemēram, apģērbiem, ir līdzīgas Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, šīs preces ietilpst tuvumā esošos tirgus segmentos. Proti, it īpaši luksusa preču jomā šīs preces tiek pārdotas ar dizaineru un ražotāju, kuriem ir laba reputācija, slaveniem

zīmoliem un tāpēc apģērbu ražotāji pievēršas 14. klasē ietilpstošo preču, tostarp pulksteņu, tirgum (šajā nozīme skat. spriedumu, 2015. gada 12. februāris, *Compagnie des montres Longines, Francillon/ITSB – Cheng* (“B”), T-505/12, EU:T:2015:95, 47.–49. punkts un tajos minētā judikatūra).

- 70 Turklāt no judikatūras izriet, ka, lai gan nevar tikt konstatēta pulksteņu un apģērbu papildināmības saikne, lai noteiktu, vai šīs preces ir līdzīgas, tomēr ir taisnība, ka šīm precēm ir kopīga loma personas fiziskā izskata radīšanā, tāpēc to iegāde var vismaz daļēji tikt motivēta ar tēlu, ko tās tam sniegs, vai pat ar vēlmi panākt zināmu “estētisku papildināmību” (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumus, 2015. gada 9. jūlijs, *CMT/ITSB – Camomilla* (“Camomilla”), T-98/13 un T-99/13, nav publicēts, EU:T:2015:480, 75. punkts, un 2016. gada 28. septembris, *The Art Company B & S/EUIPO – G-Star Raw* (“THE ART OF RAW”), T-593/15, nav publicēts, EU:T:2016:572, 42. punkts).
- 71 Līdz ar to Apelācijas padome, konstatējot korelāciju starp precēm, uz kurām attiecas apstrīdētās preču zīmes, un apģērbu sektora precēm, kurām tika izmantotas vai pieteiktas personas, kas iestājusies lietā, preču zīmes, nav pieļāvusi kļūdu. Turklāt Apelācijas padome varēja pamatoti secināt, ka modes dizaineru prakse, kas izpaužas tādējādi, ka to piedāvājums papildus tiek attiecināts uz precēm, kuras ietilpst apģērbu tirgus segmentam blakus esošajos segmentos, konkrētajā lietā tika ilustrēta ar to preču klāsta paplašināšanu, kuras tiek apzīmētas ar personas, kas iestājusies lietā, preču zīmēm, tajā iekļaujot citas preces, kas nav apģērbi, piemēram, apavus, juvelierizstrādājumus, saulesbrilles, smaržas un pulksteņus.
- 72 Līdz ar to Apelācijas padome pamatoti ir secinājusi, ka fakts, ka preču zīmes, kas ir identiskas vai ļoti līdzīgas apstrīdētajām preču zīmēm, kopš 1954. gada tika izmantotas un aizsargātas attiecībā uz precēm blakus esošajā tirgus segmentā, konkrētajā gadījumā ir faktors, kuram ir nozīme, izvērtējot reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja ļaunticību apstrīdēto preču zīmju pieteikšanas brīdī.
- 73 Prasītājas argumenti un pierādījumi, kas iesniegti, lai pamatotu šos argumentus, nevar atspēkot šo secinājumu.
- 74 Pirmām kārtām, lai gan ir taisnība, ka, ņemot vērā vienlīdzīgas attieksmes un labas pārvaldības principus, *EUIPO* ir jāņem vērā lēmumi, ko tas jau pieņēmis par līdzīgiem pieteikumiem, un īpaši uzmanīgi jāizskata jautājums par to, vai ir vai nav jālemj tāpat, šo principu piemērošana ir jāsašķir ar tiesiskuma principa ievērošanu (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2018. gada 28. jūnijs, *EUIPO/Puma*, C-564/16 P, EU:C:2018:509, 61. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 75 Šajā gadījumā, pirmkārt, prasītāja Vispārējā tiesā atsauca uz diviem lēmumiem, kas pieņemti pēc apstrīdētajiem lēmumiem. Līdz ar to Apelācijas padomei nevar pārmet, ka tā tos nav ņēmusi vērā. Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Regulas 2017/1001 65. pantā paredzētās Vispārējā tiesā celtas prasības mērķis ir pārbaudīt apelācijas padomju lēmumu tiesiskumu un saistībā ar strīdiem par tiesību aktu atcelšanu apstrīdēta akta tiesiskums ir jāizvērtē, ņemot vērā faktiskos un tiesiskos apstākļus, kādi pastāvēja akta pieņemšanas brīdī. Tādējādi Vispārējai tiesai faktiskie apstākļi nav atkārtoti jāizvērtē to pierādījumu gaismā, kuri pirmo reizi ir iesniegti tiesvedībā šajā tiesā (skat. spriedumu, 2012. gada 21. marts, *Feng Shen Technology/ITSB – Majtczak* (“FS”), T-227/09, EU:T:2012:138, 25. punkts, atstāts negrozīts ar rikojumu, 2013. gada 7. februāris, *Majtczak/Feng Shen Technology* un *ITSB*, C-266/12 P, nav publicēts, EU:C:2013:73, 45. punkts).
- 76 Otrkārt, attiecībā uz *EUIPO* lēmumiem, uz kuriem tā atsauca spēkā neesamības atzīšanas procesa ietvaros, prasītāja tikai apgalvo, ka šo lēmumu skaits bija lielāks par 50 un ka tajos visos tika secināta atšķirība starp pulksteņiem un apģērbiem, bet neatsauca konkrēti uz kādu no tiem. Ar šiem apsvērumiem, protams, nevar pietikt, lai pierādītu, ka Apelācijas padomei būtu bijuši jāņem vērā šie lēmumi. Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vispārīga atsauce uz citiem rakstveida dokumentiem nevar kompensēt tādu tiesiskās argumentācijas būtisku elementu trūkumu, kuriem jābūt ietvertiem pašā prasības pieteikumā. Tādējādi saistībā ar prasību par *EUIPO* apelācijas padomes lēmumu Vispārējai tiesai *EUIPO* procesa lietas materiālos nav jāmeklē argumenti, uz kuriem prasītāja varētu

atsaukties, nedz arī tie jāizskata (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 17. jūnijs, *El Corte Inglés /ITSB – Abril Sánchez un Ricote Saugar* (“BoomerangTV”), T-420/03, EU:T:2008:203, 92. un 93. punkts un tajos minētā judikatūra).

- 77 Treškārt, ir jānorāda, ka lēmumos, uz kuriem prasītāja atsaucās gan *EUIPO*, gan Vispārējā tiesā, apsvērumi par atšķirību starp pulksteņiem un apģērbu tika norādīti Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta vai šīs pašas regulas 8. panta 5. punkta piemērošanas kontekstā. Līdz ar to šī sprieduma 55.–61. punktā minēto iemeslu dēļ šiem lēmumiem nav nozīmes.
- 78 Otrām kārtām prasītājas apsvērumi par to, ka starp apstrīdētajām preču zīmēm un personas, kas iestājusies lietā, agrākajām preču zīmēm nepastāvot saikne, jo tās sastāvot no bieži sastopama sievietes vārda un bieži sastopama uzvārda, ir jānorāda. Proti, kā Apelācijas padome pamatoti konstatēja apstrīdēto lēmumu 25. punktā, fakts, ka vārds *Ann* un uzvārds *Taylor* ir bieži izmantojami angļu valodā runājošās valstīs, obligāti nenozīmē, ka to kombinācija pati par sevi būtu ierasta. Turklāt, kā Apelācijas padome arī konstatēja, nav apgalvots, ka trešās personas tirgū izmantotu citas preču zīmes ar šādu kombināciju. Šāds apstāklis neizriet arī no *EUIPO* spēkā neesamības atzīšanas procesa lietas materiālos esošajiem dokumentiem. Tādējādi saikne starp apstrīdētajām preču zīmēm un personas, kas iestājusies lietā, preču zīmēm, kas ir identiskas vai ļoti līdzīgas, nav novājināta šīm preču zīmēm piemītošās raksturīgās atšķirtspējas pakāpes vai to izmantošanas dēļ.
- 79 No visa iepriekš minētā izriet, ka pirmā iebilduma pirmā daļa ir jānorāda.

Par pirmā iebilduma otro daļu attiecībā uz Apelācijas padomes kļūdu attiecībā uz to, ka apstrīdēto preču zīmju pieteikšanas brīdī prasītāja zināja par personas, kas iestājusies lietā, identiskām vai līdzīgām preču zīmēm

[..]

- 83 Šajā gadījumā Apelācijas padome secināja, ka fakts, ka prasītāja zināja par personas, kas iestājusies lietā, tiesībām attiecībā uz apstrīdētajām preču zīmēm identiskiem vai līdzīgiem apzīmējumiem, ir nodibināts, pamatojoties uz zemāk minētajiem apstākļiem.
- 84 Pirmkārt, apstrīdēto lēmumu 33.–37. punktā Apelācijas padome, pamatojoties uz advokātu, kuri aizstāvēja personas, kas iestājusies lietā, intereses, ar zvērestu apliecinātiem rakstveida paziņojumiem un uz prasītājas elektroniskā pasta vēstuli, kas bija adresēta vienam no iepriekš minētajiem personas, kas iestājusies lietā, padomniekiem, norādīja, ka tika konstatēts, ka prasītājas vadītājs *Holzer* kungs bija mēģinājis sazināties ar personas, kas iestājusies lietā, atbildīgajām personām, lai iegūtu pasaules mēroga licences līgumu 2000. gadu sākumā. Apelācijas padome konstatēja, ka šie fakti ir norisinājušies pirms tam, kad 2003. gadā Meksikā reģistrācijai tika pieteikta preču zīme “ANN TAYLOR”, proti, prasītājas pirmā šajā valstī reģistrētā preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “ann taylor” un uz kuru tā balstījies, lai pamatotu savu komerciālās ekspansijas stratēģiju attiecībā uz Savienību. Apelācijas padome uzskatīja, ka, neraugoties uz saviem argumentiem, prasītāja ir atzinusi šāda mēģinājuma faktu.

[..]

- 91 Turklāt prasītāja apstrīd, no vienas puses, personas, kas iestājusies lietā, advokātu ar zvērestu apliecinātos rakstveida paziņojumus, pamatojoties uz to, ka šī persona esot nodarbinājusi minētos advokātus, un, no otras puses, viena no tās advokātiem elektroniskā pasta vēstuli, pamatojoties uz to, ka minētajam advokātam nebija tieši zināmi *Holzer* kunga veikto pasākumu saturs un mērķis un ka šīs elektroniskā pasta vēstules konfidencialitāte neļāva *EUIPO* ņemt to vērā.

- 92 Šajā lietā pirmām kārtām ir jānorāda, ka lietas materiālos neļauj secināt, ka advokāti, kuri sniedza attiecīgos paziņojumus un kuri pārstāv personas, kas iestājusies lietā, intereses, būtu nodarbināti pie pēdējās minētās vai būtu ar to kaut kā citādi saistīti.
- 93 Turpretī no pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pielikumiem, kuros iekļauti šie paziņojumi, izriet, ka divi no šiem advokātiem ir F., Z., L. un Z. advokātu biroja, kas reģistrēts Ņujorkā (Ņujorka, ASV), partneri un ka pārējie divi darbojas advokātu birojos, kas reģistrēti Meksikā, pirmais – advokātu birojā *A. & L.*, bet otrs – advokātu birojā *O. & Cia.*
- 94 Tādēļ jāsecina, ka šie advokāti ir neatkarīgi un ir atzīstami par trešām personām attiecībā uz personu, kas iestājusies lietā.
- 95 Turklāt advokātiem principā tiek piemērota profesionālā disciplīna, kas prasa tostarp, lai viņi rīkotos godprātīgi, pretējā gadījumā paredzot disciplinārsodu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 14. septembris, *Akzo Nobel Chemicals* un *Akros Chemicals*/Komisija u.c., C-550/07 P, EU:C:2010:512, 42. un 45. punkts).
- 96 Līdz ar to ar zvērestu apliecināto paziņojumu pierādījuma vērtība noteikti ir lielāka nekā personas, kas iestājusies lietā, darbinieku vai ar to tā vai citādi saistīto personu paziņojumu pierādījuma vērtība (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 13. jūnijs, *Süd-Chemie*/ITSB – *Byk-Cera* (“CERATIX”), T-312/11, nav publicēts, EU:T:2012:296, 30. punkts).
- [..]
- 102 Turklāt jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru advokātu un klientu saziņas konfidencialitāte ir jāaizsargā Savienības līmenī, ar nosacījumu, ka saziņa ar advokātu ir saistīta ar klienta aizstāvību un minētais advokāts ir neatkarīgs (skat. spriedumu, 2010. gada 14. septembris, *Akzo Nobel Chemicals* un *Akros Chemicals*/Komisija u.c., C-550/07 P, EU:C:2010:512, 40. un 41. punkts un tajos minētā judikatūra). Konkurences jomā šī aizsardzība izraisa to, ka uz šādu saziņu neattiecas Komisijas izmeklēšanas pilnvaras un tā nevar ar šādu saziņu pamatot lēmumu, ar ko uzliek naudas sodu par Savienības konkurences tiesību pārkāpumu (spriedums, 2016. gada 29. februāris, *Deutsche Bahn* u.c./Komisija, T-267/12, nav publicēts, EU:T:2016:110, 49. punkts).
- 103 Tomēr, pat ja tiktu pieņemts, ka šī judikatūra ir piemērojama *EUIPO* procesā izmantotajiem pierādījumiem, šī sprieduma 84. punktā minētā prasītājas advokāta elektroniskā pasta vēstule ir adresēta vienam no personas, kas iestājusies lietā, advokātiem. Tātad runa nav par saziņu starp advokātiem un klientiem šī sprieduma 102. punktā minētās judikatūras izpratnē. Lai gan ir taisnība, ka šajā elektroniskā pasta vēstulē ir ietverta informācija, kuru prasītājas advokātam paziņoja prasītāja, ir jākonstatē, ka prasītāja neapgalvo, ka tā nebūtu atļāvusi šīs informācijas izpaušanu personas, kas iestājusies lietā, pārstāvjiem vai pašai minētajai personai, un tas turklāt nekādi neizriet no minētās elektroniskā pasta vēstules. Ar brīdinājumu šīs elektroniskā pasta vēstules beigās, kurš parasti parādās profesionālajā sarakstē, nav atļauta tikai šīs elektroniskā pasta vēstules izpaušana trešajām personām vai tās publiskošana, un tas pats par sevi nevar liegt tā izmantošanu strīdus spēkā neesamības atzīšanas procesā, kurš skar pašu prasītāju un personu, kas iestājusies lietā.
- 104 Katrā ziņā ir jāatzīmē, ka šajā elektroniskā pasta vēstulē sniegtie informācijas elementi par *Holzer* kunga darbībām attiecībās ar personu, kas iestājusies lietā, ir parādījušies arī personas, kas iestājusies lietā, advokātu ar zvērestu apliecinātajos paziņojumos un pati prasītāja, kā jau minēts šī sprieduma 87. punktā, tos bija daļēji atkārtojusi savos paziņojumos procesā *EUIPO*. Tāpēc šie elementi paši par sevi nav konfidenciāli.

- 105 Līdz ar to Apelācijas padomei bija pamats secināt, ka personas, kas iestājusies lietā, advokātu ar zvērestu apliecinātie paziņojumi un viena no [prasītājas] advokātiem elektroniskā pasta vēstule ir uzskatāmi par derīgiem un pārliecinošiem pierādījumiem, lai identificētu *Holzer* kunga darbības attiecībā ar personu, kas iestājusies lietā, pirms preču zīmes “ANN TAYLOR” reģistrācijas Meksikā.
- 106 Turklāt ir jānorāda, ka, lai gan prasītāja apstrīd, ka šo darbību mērķis bija noslēgt līgumu par pulksteņu tirdzniecību ar preču zīmi “ANN TAYLOR”, tā nav sniegusi nekādus paskaidrojumus par minēto darbību, kuru esamību tā tomēr atzīst, mērķi un saturu. Taču tieši prasītājai bija labākās iespējas sniegt skaidrojumus *EUIPO* par šo darbību pamatā esošajiem nodomiem un pārliecināt *EUIPO*, ka, neraugoties uz minētajiem pierādījumiem, minētās darbības nebija saistītas ar preču zīmes “ANN TAYLOR” komerciālu izmantošanu.

[..]

Par otro iebildumu – Apelācijas padomes pieļauto kļūdu vērtējumā par prasītājas nodomu apstrīdēto preču zīmju pieteikšanas brīdī

- 111 Otrais iebildums sastāv no divām daļām.
- 112 Pirmām kārtām prasītāja apgalvo, ka apstākļi, kurus Apelācijas padome izmantojusi kā pamatu secinājumam, ka apstrīdēto preču zīmju īpašniekam ir bijis tišs nodoms radīt asociāciju starp apstrīdētajām preču zīmēm un personas, kas iestājusies lietā, preču zīmēm, nevarot tikt ņemti vērā, jo tie nav tieši attiecināmi uz prasītāju un tā tos nevar kontrolēt vai ietekmēt.
- 113 Otrām kārtām prasītāja apgalvo, ka Apelācijas padome nav ņemusi vērā citus apstākļus, kas varētu izskaidrot tās rīcību un pierādīt tās labticību. Šajā ziņā, pirmkārt, tā apgalvo, ka tai nevar pārnest, ka tā būtu ļaunprātīgi izmantojusi personas, kas iestājusies lietā, preču zīmes reputāciju, jo tai šādas reputācijas nav, ar konfliktējošajiem apzīmējumiem aizsargāto preču atšķirību un abu apstrīdēto preču zīmju faktisko un nepārtraukto izmantošanu. Otrkārt, tā apgalvo, ka nav pierādījumu tam, ka apstrīdēto preču zīmju reģistrācijas, kas bija tās komerciālās stratēģijas loģisks posms, mērķis būtu bijis kavēt trešo personu ienākšanu tirgū. Treškārt, tā apgalvo, ka nav izdevies pierādīt jebkādu iepriekšējo attiecību ar personu, kas iestājusies lietā, esamību un ka apstrīdētās preču zīmes ir neatkarīgs veidojums.
- 114 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šos argumentus.

Par otrā iebilduma pirmo daļu, kas saistīta ar apstākļu, kuri nav attiecināmi uz prasītāju, kļūdainu ņemšanu vērā

[..]

- 124 Pirmkārt, ir jānorāda, kā tas izriet no šī sprieduma 87.–105. punkta, ka Apelācijas padome, nepieļaujot kļūdu, varēja konstatēt, ka juridiski pietiekami ir pierādīts, ka pirms pirmās Meksikas preču zīmes “ANN TAYLOR” pieteikšanas prasītāja bija mēģinājusi iegūt tiesības tirgot pulksteņus, izmantojot personai, kas iestājusies lietā, piederošo identisko preču zīmi, un ka minētā persona bija atteikusies apmierināt šo vēlmi.
- 125 Līdz ar to Apelācijas padome varēja uzskatīt, ka šie apstākļi veido pirmo norādi uz prasītājas ļaunticību. Proti, faktu secība, kas raksturo šos apstākļus, liecina par to, ka prasītājas preču zīmes “ANN TAYLOR” izmantošanas pamatā ir bijis nodoms piesavināties šo apzīmējumu pulksteņu tirdzniecības mērķiem un

radīt asociāciju ar personas, kas iestājusies lietā, agrākām identiskām vai līdzīgām preču zīmēm bez pēdējās minētās piekrišanas, jo prasītāja nav ieguvusi šādu piekrišanu un persona, kas iestājusies lietā, ir pat skaidri iebildusi pret šādu iepriekš minētās preču zīmes izmantošanu.

126 Otrkārt, ir jānorāda, kā atgādināts šī sprieduma 54. punktā, ka apstrīdētā apzīmējuma izmantošana var būt faktors, kas jāņem vērā, raksturojot šī apzīmējuma reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas pamatā esošu nodomu, tostarp izmantošanu pēc šī pieteikuma iesniegšanas datuma. Līdz ar to Apelācijas padome pamatoti uzskatīja, ka, lai gan apstākļi, uz kuriem atsaucās persona, kas iestājusies lietā, attiecībā uz prasītājas Meksikas preču zīmju izmantošanu norisinājās pēc apstrīdēto preču zīmju reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas, šie apstākļi varēja izskaidrot tās nodomus pieteikuma iesniegšanas brīdī un līdz ar to tie bija jāņem vērā (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2017. gada 16. maijs, *Airhole Facemasks/EUIPO – industrysurf* (“AIR HOLE FACE MASKS YOU IDIOT”), T-107/16, EU:T:2017:335, 41. punkts).

[..]

Par otrā iebilduma otro daļu, kas balstīta uz to, ka Apelācijas padome neesot ņēmusi vērā apstākļus, uz kuriem prasītāja atsaucās kā uz apstākļiem, kas varētu pierādīt tās labticību

157 Prasītāja apgalvo, ka šajā gadījumā neesot pastāvējuši apstākļi, kuri agrākajā judikatūrā tikuši atzīti par tādiem, kas var veidot ļaunticības pierādījumu, piemēram, mēģinājums izmantot agrākās preču zīmes tēlu vai gūt labumu no tās reputācijas (spriedums, 2014. gada 8. maijs, *Simca Europe/ITSB – PSA Peugeot Citroën* (“Simca”), T-327/12, EU:T:2014:240, 56. punkts), preču zīmes reģistrācijas pieteikšana ar vienīgo mērķi nepieļaut, ka trešā persona iekļūst tirgū un izmanto savu preču zīmi (spriedums, 2009. gada 11. jūnijs, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:361, 44. punkts), finansiālās kompensācijas pieprasīšana (spriedums, 2014. gada 8. maijs, “Simca”, T-327/12, EU:T:2014:240, 72. punkts), kā arī apstākļi, kādos tika izveidots apstrīdētais apzīmējums, tā izmantošana kopš tās izveides, pieteikuma par apzīmējuma kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju iesniegšanas pamatā esošā komerciālā loģika un to notikumu hronoloģija, kas noveduši pie šīs reģistrācijas.

158 Šajā ziņā, pirmkārt, no šī sprieduma 52. punktā minētās judikatūras izriet, ka tāda faktora neesamība, kuru Vispārējā tiesa vai Tiesa kāda konkrēta strīda kontekstā vai saistībā ar jautājumu, kas tām toreiz bija jāatrisina, ir uzskatījušas par nozīmīgu reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja ļaunticības noteikšanā, ne vienmēr liedz konstatēt preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja ļaunticību atšķirīgos apstākļos. Proti, kā atgādināts šā sprieduma 53. punktā, ļaunticības jēdziens Regulas 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē nevar tikt attiecināts vienīgi uz kādu ierobežotu īpašu apstākļu kategoriju.

159 Otrkārt, pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, gan apstrīdētā apzīmējuma izveides apstākļi, gan tā izmantošana, kā arī apstrīdēto preču zīmju reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas pamatā esošā komerciālā loģika un to notikumu hronoloģija, kas noveduši pie šīs reģistrācijas, konkrētajā lietā ir uzskatāmi par faktoriem, kuriem ir nozīme tās ļaunticības noteikšanā.

160 Proti, tā kā apstrīdēto preču zīmju mērķis, kā apgalvo pati prasītāja, ir paplašināt identisku preču zīmju, kas pirmo reizi tikušas pieteiktas Meksikā, aizsardzību, Apelācijas padome pamatoti ņēma vērā apstākļus, kādos tās tika izveidotas, to izmantošanu, tās pamatā esošo komerciālo loģiku un to notikumu hronoloģiju, kas noveduši pie to pieteikšanas. Kā izriet no šī sprieduma 124.–155. punkta, Apelācijas padome, pirmkārt, no faktu secības, kas raksturo prasītājas pirmās Meksikas preču zīmes “ANN TAYLOR” izveidi, varēja secināt, ka tā liecina par prasītājas nodomu izmantot personas, kas iestājusies lietā, preču zīmei identisku preču zīmi bez tās piekrišanas, radot asociāciju ar to, un, otrkārt, no minētās Meksikas preču zīmes izmantošanas secināt, ka prasītāja īstenoja komerciālo stratēģiju, kuras sekas ir šādas asociācijas radišana.

- 161 Faktam, ka šie apstākļi nav tieši saistīti ar apstrīdēto preču zīmju reģistrācijas pieteikumu iesniegšanu un to izmantošanu Savienībā, nav nozīmes, jo prasītāja nav iesniegusi nekādus pierādījumus, kas liecinātu, ka minētās pieteikšanas un minētās izmantošanas mērķi būtu bijuši atšķirīgi no Meksikā tās reģistrēto preču zīmju pieteikšanas un izmantošanas mērķiem. Turpretī saskaņā ar pašas prasītājas apgalvojumiem apstrīdēto preču zīmju iesniegšana iekļaujas komerciālajā stratēģijā, kuras mērķis ir paplašināt tās agrāko Meksikas preču zīmju aizsardzību.
- 162 Treškārt, prasītājas argumentācijai par to, ka tai nevarot pārnest, ka tai būtu bijis nolūks izmantot personas, kas iestājusies lietā, preču zīmes “ANN TAYLOR” reputāciju, jo tai šādas reputācijas neesot, nevar piekrist.
- 163 Proti, pirmām kārtām pierādījumi, uz kuriem balstījās Apelācijas padome, liecina, ka, nepastāvot ticamam alternatīvam izskaidrojumam, asociācijas izmantošana starp personas, kas iestājusies lietā, ASV preču zīmi “ANN TAYLOR” un identisko prasītājas Meksikas preču zīmi ietilpa prasītājas komerciālajā stratēģijā. Tādējādi ir noteikti jāsecina, ka prasītāja uzskatīja, ka tā ir ieinteresēta šādā izmantošanā, neatkarīgi no tā, vai ir konstatēta personas, kas iestājusies lietā, preču zīmes reputācija.
- 164 Otrām kārtām ir jāatgādina, ka persona, kas iestājusies lietā, bija iesniegusi preču zīmju reģistrācijas pieteikumus EUIPO un dalībvalstu iestādēs attiecībā uz apzīmējumu “ANN TAYLOR” vai attiecībā uz līdzīgiem apzīmējumiem pirms apstrīdēto preču zīmju reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas. Jāpiebilst, ka persona, kas iestājusies lietā, ir iesniegusi elementus, kas liecina, ka tās preču zīme ir pazīstama noteiktu modes nozares profesionāļu vidū Apvienotajā Karalistē un ka Savienībā esošie patērētāji ir pirkuši preces, kas tirgotas ar minēto preču zīmi. Šie elementi norāda uz to, ka persona, kas iestājusies lietā, attīstīja uz Savienības patērētājiem orientētu komerciālo stratēģiju, no kuras prasītāja, ņemot vērā savu stratēģiju, varētu gūt labumu. Tādējādi tie neļauj apšaubīt Apelācijas padomes argumentāciju, saskaņā ar kuru apstrīdēto preču zīmju pieteikšana iekļaujas tādā pašā komerciālā stratēģijā radīt asociāciju ar personas, kas iestājusies lietā, preču zīmi “ANN TAYLOR” kā stratēģija, kas bija prasītājas Meksikas preču zīmju, kuru aizsardzību ir domāts paplašināt ar apstrīdētajām preču zīmēm, pieteikšanas un izmantošanas pamatā.

[..]

- 166 Piektkārt, nedz apstākļi, ka prasītāja nav pieprasījusi finansiālu kompensāciju no personas, kas iestājusies lietā, nedz arī apstākļi – pat ja tas tiktu pierādīts –, ka apstrīdētās preču zīmes ir faktiski un nepārtraukti izmantotas kopš to pieteikšanas, ņemot vērā lietas apstākļus, nav atzīstami par pierādījumu tam, ka minētajai reģistrācijas pieteikumu iesniegšanai bija leģitīms nodoms. Proti, ļaunticīgā uzvedība, ko Apelācijas padome piedēvējusi prasītājai, nav saistīta nedz ar mēģinājumu piespiest personu, kas iestājusies lietā, maksāt finansiālu atlīdzību, nedz ar preču zīmes tīri spekulatīvu iesniegšanu, bet gan ar nolūku piesavināties apzīmējumu “ANN TAYLOR” bez personas, kas iestājusies lietā, piekrišanas un apzināti radīt asociāciju ar šīs personas agrākajām identiskajām vai līdzīgajām preču zīmēm.

[..]

- 173 Līdz ar to Apelācijas padomei bija pamats secināt, ka šī sprieduma 169. un 170. punktā minētās prasītājas darbības atspoguļoja tās nodomu liegt personai, kas iestājusies lietā, paplašināt tās preču zīmes “ANN TAYLOR” izmantošanu, to attiecinot uz pulksteņu nozari Savienībā; šis paplašinājums, ja tāds būtu minētās personas nodoms, varētu atbilst tās leģitīmai komerciālai stratēģijai. Turpretī, tā kā ir pierādīts, ka apstrīdēto preču zīmju reģistrācijas pieteikumu iesniegšana iekļāvās ļaunticīgā stratēģijā, kuras mērķis bija bez personas, kas iestājusies lietā, piekrišanas piesavināties apzīmējumu “ANN TAYLOR” un radīt asociāciju ar šīs personas preču zīmēm identiskām vai līdzīgām preču zīmēm, prasītājas mēģinājumu radīt šķēršļus nevar uzskatīt par tādu, kas atbilstu leģitīmam mērķim aizsargāt

minētās apstrīdētās preču zīmes pret negodīgu identiska vai līdzīga apzīmējuma izmantošanu, ko veiktu nesen tirgū parādījies dalībnieks (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2009. gada 11. jūnijs, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:361, 46.–49. punkts).

174 No visa iepriekš minētā izriet, ka ir jānoraida otrā iebilduma otrā daļa un līdz ar to šis iebildums pilnībā.

Par trešo iebildumu – Apelācijas padomes pieļautu kļūdu vērtējumā par to elementu pierādījuma vērtību, ko persona, kas iestājusies lietā, ir iesniegusi, pamatojot savu pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, un par pierādīšanas pienākumu

175 Prasītāja apgalvo, ka Apelācijas padomes secinājumi ir balstīti uz sekundāriem, vājiem un apšaubāmiem pierādījumiem un ka Apelācijas padome tai esot uzlikusi pienākumu pierādīt notikumu neesamību, bet tas esot pielīdzināms *probatio diabolica*.

176 EUIPO un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šo argumentāciju.

177 Šajā ziņā pietiek norādīt, kā par to liecina arī pirmo divu iebildumu pārbaudē veiktā analīze, ka pierādījumi, uz kuriem balstās Apelācijas padomes secinājumi, nevar tikt uzskatīti par vājiem, sekundāriem vai apšaubāmiem.

178 Pirmkārt, no šī sprieduma 91.–103. punkta izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka pierādījumi, kurus persona, kas iestājusies lietā, bija iesniegusi, lai pierādītu *Holzer* kunga mēģinājumu panākt vienošanos par licences piešķiršanu, nebija pārliecinoši vai ka Apelācijas padomei tie nebūtu bijuši jāņem vērā.

179 Otrkārt, kā izriet no šī sprieduma 126.–152. punkta, Apelācijas padome pamatoti secināja, ka personas, kas iestājusies lietā, sniegtie pierādījumi attiecībā uz prasītājas Meksikas preču zīmes “ANN TAYLOR” komerciālo izmantošanu bija attiecināmi uz to. Tāpat no šī sprieduma 153.–155. un 169.–173. punkta izriet, ka Apelācijas padome pamatoti uzskatīja, ka šos pierādījumus apstiprina apstākļi, kas attiecas, no vienas puses, uz, faktu, ka prasītāja ir pieteikusi reģistrācijai agrākajām preču zīmēm ar reputāciju identiskas preču zīmes bez to īpašnieku piekrišanas, un, no otras puses, uz tās darbībām nolūkā neļaut personai, kas iestājusies lietā, izmantot preču zīmi “ANN TAYLOR” Savienībā attiecībā uz pulksteņiem.

180 Līdz ar to prasītāja nevar apgalvot, ka Apelācijas padome ir rīkojusies tai par sliktu, pārnesot uz to pierādīšanas pienākumu, un tai ir uzlikusi pienākumu sniegt pierādījumus, ko nav iespējams sniegt.

181 Proti, ir taisnība, kā to atgādina prasītāja, ka tieši pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējam ir jāpierāda apstākļi, kas ļautu secināt reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja ļauntību apstrīdētās preču zīmes pieteikšanas brīdī. Tomēr, kā norādīts šī sprieduma 36. punktā, reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja, kam ir labākās iespējas to darīt, ir jāsniedz ticami paskaidrojumi, lai pārliecinātu EUIPO, ka tās nodomi ir bijuši leģitīmi, neraugoties uz tādu objektīvo apstākļu esamību, kas varētu atspēkot labas ticības prezumpciju, kāda ir piemērojama šādai iesniegšanai. Taču šajā lietā bija šādi objektīvi apstākļi un prasītāja nesniedza nekādus ticamus paskaidrojumus, kas ļautu Apelācijas padomei konstatēt, ka, neraugoties uz šiem apstākļiem, apstrīdēto preču zīmju pieteikšana atbilda leģitīmiem nodomiem.

182 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jānoraida trešais iebildums un līdz ar to visa prasība kopumā.

[..]

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

nospriež:

- 1) **Prasības noraidīt.**
- 2) ***Holzer y Cia, SA de CV* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (*EUIPO*) un *Annco, Inc.* tiesāšanās izdevumus.**

Gratsias

Labucka

Ulloa Rubio

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2019. gada 23. maijā.

[Paraksti]